

از سوی کارشناسان مطرح شد: موانع پیوستن ایران به WTO

بعد از اجرایی شدن برجام، یکی از مباحثی که مجدداً در فضای اقتصادی مطرح شد، موضوع پیوستن ایران به سازمان تجارت جهانی (WTO) بود و بار دیگر حضور ایران در این سازمان مهم تجاری جدی‌تر از پیش به نظر می‌رسد. هر چند همچنان موانعی برای این عضویت وجود دارد، اما به نظر می‌رسد رفع آن‌ها همچنان مستلزم زمان است.

به گزارش ایسنا، سازمان تجارت جهانی (WTO) سازمانی بین‌المللی است که قوانین جهانی تجارت را تنظیم و اختلافات بین اعضا این سازمان را حل و فصل می‌کند. سازمان تجارت جهانی علاوه بر پرداختن به مباحث مربوط به تجارت کالا، حوزه‌های مربوط به خدمات و حقوق مالکیت فکری را هم در برمی‌گیرد.

همچنین تجارت آزاد، کاهش تعرفه‌ها، اصل شفاف‌سازی تجاری، اصل تجارت منصفانه، حفظ محیط زیست، توسعه تولید و تجارت و بهره‌وری منابع و افزایش سهم کشورهای در حال توسعه و در حال توسعه از رشد تجارت جهانی از جمله مهمترین اصول سازمان تجارت جهانی به حساب می‌آید.

به اعتقاد کارشناسان، موانعی که برای ملحق شدن ایران به سازمان جهانی تجارت وجود دارد را می‌توان به دو دسته تقسیم بندی کرد.

به گفته محمود دودانگه - مشاور وزیر صنعت، معدن و تجارت - دسته

اول موانعی هستند که به قوانین، مقررات و ملاحظات اقتصادی برای پیوستن به سازمان تجارت جهانی مرتبط می‌شود.

به گفته وی موانعی که در دسته دوم قرار می‌گیرند، موانع سیاسی برای عضویت ایران در سازمان تجارت جهانی است و با توجه به اینکه ایران در دهه‌های قبل معمولاً درگیر محدودیت‌ها و تحریم‌های یک جانبه و چند جانبه بوده است، عضویت در سازمان تجارت جهانی با موانعی روبه رو بوده است.

به گفته این کارشناس اقتصادی اکنون با توجه به بسته شدن پرونده هسته‌ای و توافق انجام شده، این امیدواری وجود دارد که حداقل موانع سیاسی برای عضویت در سازمان تجارت جهانی برداشته و مسیر طبیعی برای عضویت ایران در این سازمان ایجاد شود.

دودانگه درباره یکی از موانع پیوستن ایران به سازمان تجارت جهانی تصریح می‌کند که باید برای الحاق به سازمان تجارت جهانی یک کارگروه تشکیل شود. به گفته وی هر کشوری که قصد عضویت در این سازمان بین‌المللی را داشته باشد باید دیگر کشورها را راضی کند.

به گفته این کارشناس اقتصادی، کارگروهی که قرار بوده در مورد عضویت ایران در این سازمان تصمیم‌گیری کند هنوز رئیس آن تعیین نشده است، چرا که ایران علاقه داشته است که سوئیس این مسئولیت را بپذیرد، اما اختلافاتی در این زمینه به وجود آمد.

در این باره محمد رضا انصاری - نایب رئیس اتاق بازرگانی ایران - در مورد عضویت ایران در سازمان تجارت جهانی معتقد است که حمایت اتحادیه اروپا از عضویت ایران در WTO حاصل برجام است.

وی همچنین درباره پیشامدهای عضویت ایران در WTO معتقد است که در عین امتیازاتی که این عضویت برای اقتصاد ایران دارد، اما می‌تواند چالش‌هایی را هم ایجاد کند، چرا که اقتصاد ایران با سیستم عوارض و حمایت از صنایع داخلی فعالیت می‌کند؛ اقدامی که باعث شده صنایع داخلی ناقص بار بیایند.

به گفته وی وقتی عضویت ایران در WTO محقق شود، دیگر باید طبق قوانین این سازمان عمل کرد و دیگر امکان ادامه سیستم ناقص فعلی حمایت از تولید وجود ندارد.

انصاری همچنین اضافه می‌کند که ورود ایران به سازمان تجارت جهانی

می‌تواند ایجاد مشکل کند، اما در درازمدت تولیدات ایرانی را در رقابت با بازارهای جهان قرار می‌دهد و تولیدکنندگان می‌توانند بازارهای جهانی را بدست آورند و به این ترتیب، محصول ایرانی می‌تواند در دنیا ماندگار شود و با کیفیت و با استانداردهای جهانی مطابقت داشته باشند.

به نظر می‌رسد در شرایط فعلی که رشد چهار تا شش درصدی برای اقتصاد ایران از سوی بسیاری از کارشناسان پیش‌بینی می‌شود و امکان همکاری‌های تجاری و سرمایه‌گذاری خارجی بیشتر شده است، سیاست‌گذاران تصمیم جدی‌تری برای ورود ایران به سازمان تجارت جهانی دارند؛ اقدامی که می‌تواند تحولی اساسی برای اقتصاد ایران قلمداد شده و رفع موانع تجارت داخلی و خارجی را به دنبال داشته باشد.